

**ΕΘΝΙΚΟ
ΜΕΤΣΟΒΙΟ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ**

ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Α.Π. : **13236**
Αθήνα, **13-3-18**

ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ

Προς τα Μέλη ΔΕΠ της
Σχολής Μηχ/γων
Μηχ/κών

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε στην παρουσίαση της Διδακτορικής Διατριβής του κ. **ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ Ι. Δημητρίου-Ρόμπερτ**, Διπλωματούχου Πανεπιστημίου Αιγαίου, που θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 15 Μαρτίου 2018, ώρα 13:00μ.μ. στη Βιβλιοθήκη του Τομέα Βιομηχανικής Διοίκησης & Επιχειρησιακής Έρευνας (1^{ος} όροφος Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών, Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου). Ο τίτλος της Διδακτορικής Διατριβής είναι ο εξής :

**«ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΕΦΟΔΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΑΛΥΣΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ: Η ΟΠΤΙΚΗ ΤΟΥ
ΑΝΑΔΟΧΟΥ ΕΡΓΩΝ»**

Επισυνάπτεται περίληψη της παραπάνω Διδακτορικής Διατριβής

Ο ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

N. ΜΑΡΜΑΡΑΣ
Καθηγητής Ε.Μ.Π

Περίληψη Διδακτορικής Διατριβής Δημήτριου-Ρόμπερτ Σταματίου, με θέμα:

«Γενικά και κλαδικά μοντέλα πρότυπων διαδικασιών για την αντιμετώπιση της μεταβλητότητας της ζήτησης σε εφοδιαστικές αλυσίδες»

Το πεδίο των εφοδιαστικών αλυσίδων στον κλάδο των κατασκευών άρχισε να εξετάζεται στα τέλη της δεκαετίας του 1990. Εκείνη την περίοδο, ο κλάδος των κατασκευών δεχόταν δριμεία κριτική για την αποτελεσματικότητά του και από τους κυβερνητικούς και από τους ιδιωτικούς πελάτες. Με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του κλάδου, η κυβέρνηση του Η.Β. (και άλλων χωρών στη συνέχεια) παρήγγειλε τη δημιουργία αναφορών οι οποίες θα εντόπιζαν τα προβλήματα του κλάδου και θα πρότειναν λύσεις. Σε μία από αυτές τις αναφορές, με τίτλο «Rethinking construction», οι συγγραφείς πρότειναν την υιοθέτηση των αρχών της θεωρίας διαχείρισης εφοδιαστικών αλυσίδων από τις εταιρείες του κλάδου. Καθώς ο κλάδος των κατασκευών παρουσιάζει αρκετές ιδιαιτερότητες σε σχέση με το προϊόν, τους πελάτες και τις σχέσεις ανάμεσα στους συμμετέχοντες σε ένα έργο, απαιτείται αρκετή έρευνα για να προσαρμοστεί η συγκεκριμένη θεωρία στον κλάδο. Την τελευταία δεκαετία, κυρίως, η έρευνα στο πεδίο των εφοδιαστικών αλυσίδων στον κατασκευαστικό κλάδο έχει ενταθεί. Αντικείμενα έρευνας, μεταξύ άλλων, έχουν αποτελέσει οι σχέσεις μεταξύ των πελατών και των εκπροσώπων τους με τους αναδόχους, οι σχέσεις των αναδόχων με τους υπεργολάβους, η οργάνωση της παραγωγής στο χώρο του εργοταξίου και τα διαχειριστικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι διάφοροι παράγοντες που συμμετέχουν σε ένα έργο.

Μία σύγχρονη μέθοδος για να εντοπίσουν, καταγράψουν και αντιμετωπίσουν οι εταιρείες τις αδυναμίες τους είναι μέσα από την καταγραφή και διαχείριση των διαδικασιών τους. Οι διαδικασίες μπορεί να σχετίζονται με την παραγωγή αξίας ή και όχι. Οι εταιρείες χρειάζονται καθοδήγηση και κίνητρα για να εφαρμόσουν προγράμματα καταγραφής και βελτιστοποίησης των διαδικασιών τους. Οι κατασκευαστικές εταιρείες, λόγω της φύσης των δραστηριοτήτων τους, έχουν πολλές και πολύπλοκες διαδικασίες. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι διαδικασίες διαχείρισης της εφοδιαστικής αλυσίδας τους. Το ερώτημα που τίθεται αφορά τη δημιουργία ενός μοντέλου αναφοράς διαδικασιών για τις διαδικασίες διαχείρισης της εφοδιαστικής αλυσίδας, το οποίο θα μπορεί να υιοθετηθεί από οποιαδήποτε εταιρεία του κλάδου. Για να απαντηθεί το ερώτημα αυτό, η διδακτορική διατριβή αντλεί δεδομένα από τη σύγχρονη βιβλιογραφία και από συνεντεύξεις με έμπειρα στελέχη που εργάζονται σε μικρούς και μεγάλους αναδόχους έργων και με βάση αυτά προσαρμόζει υφιστάμενο ερευνητικό μοντέλο αναφοράς διαδικασιών εφοδιαστικής αλυσίδας στις ανάγκες του κατασκευαστικού κλάδου.

Η διατριβή εστιάζει στους αναδόχους έργων και περιγράφει εννέα οικογένειες διαδικασιών που εκτελούνται κατά τη διαχείριση εφοδιαστικών αλυσίδων συγκεκριμένων έργων ή ενός χαρτοφυλακίου έργων. Οι οικογένειες διαδικασιών που περιγράφονται σχετίζονται με τον καθορισμό των στρατηγικών της εφοδιαστικής αλυσίδας, τη διαχείριση σχέσεων με τους πελάτες, την ανάπτυξη νέων έργων, τη διαχείριση σχέσεων με τους προμηθευτές, τη μέτρηση της απόδοσης, τη διαχείριση της ζήτησης, τη διαχείριση πακέτων εργασίας, τη διαχείριση της ροής κατασκευής και, τέλος, τη διαχείριση των αξιώσεων. Κάθε οικογένεια διαδικασιών περιγράφεται λεπτομερώς και η διατριβή περιγράφει τις διαφορές που

προκύπτουν στην εκτέλεση των διαδικασιών ανάλογα με το μέγεθος των εταιριών που μελετώνται. Μέσα από τη διατριβή καθίσταται σαφές ότι η διαχείριση των εφοδιαστικών αλυσίδων είναι μία πρόκληση για τους ανάδοχους των έργων. Το περιγραφόμενο μοντέλο αναφοράς διαδικασιών διαχείρισης εφοδιαστικών αλυσίδων για τον κλάδο των κατασκευών φιλοδοξεί να προσφέρει ένα σημείο εκκίνησης για τη βελτίωση των διαδικασιών διαχείρισης εφοδιαστικής αλυσίδας για τους αναδόχους.

Το αρχικό κεφάλαιο της Διατριβής εισάγει τα βασικά στοιχεία του περιεχομένου της και στη συνέχεια η Διατριβή διαρθρώνεται ως εξής:

- Κεφάλαιο 2, όπου γίνεται ανασκόπηση της βιβλιογραφίας, παρέχονται βασικοί ορισμοί για την κατανόηση του ερευνητικού πεδίου και τοποθετείται το ερευνητικό πρόβλημα.
- Κεφάλαιο 3, όπου αναλύεται η μεθοδολογική προσέγγιση που ακολουθήθηκε κατά την εκπόνηση της διατριβής, παρουσιάζονται υφιστάμενα μοντέλα στο ευρύτερο ερευνητικό πεδίο των εφοδιαστικών αλυσίδων και αιτιολογείται η επιλογή του εργαλείου λογισμικού.
- Κεφάλαιο 4, στο οποίο περιγράφεται αναλυτικά η δομή του προτεινόμενου μοντέλου, παρέχεται εστιασμένη βιβλιογραφική ανασκόπηση για κάθε ενότητα του μοντέλου με σκοπό την ανάδειξη των αναγκών που καλύπτει κάθε ενότητα του μοντέλου και περιγράφονται οι επιμέρους ενότητες του μοντέλου.
- Κεφάλαιο 5, στο οποίο πραγματοποιείται συζήτηση των αποτελεσμάτων του προηγούμενου κεφαλαίου με σκοπό την σύνδεσή του προτεινόμενου μοντέλου με την υφιστάμενη βιβλιογραφία και αναδεικνύονται οι διαφορές που εντοπίστηκαν στις πρακτικές των κατασκευαστικών εταιριών με βάση το μέγεθός τους.
- Κεφάλαιο 6, στο οποίο παρουσιάζονται η ερευνητική συμβολή της έρευνας, οι περιορισμοί της αλλά και προτάσεις για περαιτέρω ερευνητικές κατευθύνσεις.